

Svätý Otec mexickej elite: angažujte sa pre spoločné dobro, solidaritu, spravodlivosť

Pápež František sa prihovára predstaviteľom štátu, občianskej spoločnosti a diplomatickému zboru v Národnom paláci v Mexico City. - REUTERS

Mexiko 13. február – Pápež František sa stretol s predstaviteľmi štátu, občianskej spoločnosti a s diplomatickým zborom v Národnom paláci v Mexico City. Vo svojom prvom oficiálnom príhovore na svojej apoštolskej ceste v Mexiku podčiarkol duchovný rozmer svojej návštevy: *„Dnes prichádzam ako misionár milosrdenstva a pokoja, ale aj ako syn, ktorý si chce uctiť svoju matku, Guadalupskú Pannu Máriu a nechať spočinúť jej pohľad na mne.“*

Keďže mladí tvoria vyše polovicu obyvateľstva, najväčším pokladom Mexika je tak jeho *„mladá tvár,“* povedal Svätý Otec a pokračoval:

„Táto realita nás nevyhnutne privádza k zamysleniu sa nad zodpovednosťou každého pri budovaní Mexika, po akom túžime, Mexika, ktoré chceme odovzdať budúcim generáciám. Rovnako nás to vedie k vedomiu, že budúcnosť bohatá na nádej sa kuje v prítomnosti, ktorú tvoria spravodliví muži a ženy, čestní ľudia schopní angažovať sa pre spoločné dobro, to „spoločné dobro“, ktoré v tomto 21. storočí nie je veľmi docenené. Skúsenosť nám ukazuje, že vždy, keď sa snažíme o cestu

privilegií alebo výhod pre niekoľkých na úkor dobra pre všetkých, skôr či neskôr sa sociálny život premieňa na pôdu úrodnú pre korupciu, obchodovanie s drogami, vylúčenie rôznych kultúr, násilie a dokonca pre obchodovanie s ľuďmi, únosy a smrť. To všetko spôsobuje utrpenie a brzdí rozvoj."

Prítomných tiež vyzval k angažovanosti v solidarite, v ktorej „všetci, počínajúc tými, ktorí sa označujú za kresťanov, sa budú angažovať pri budovaní «autenticky ľudskej politiky» (*Gaudium et spes*, 73) a spoločnosti, v ktorej sa nikto nebude cítiť obeťou kultúry vyradovania." Zároveň ich povzbudil, nech pomáhajú občanom a rodinám tak, aby im zabezpečili „prístup k nevyhnutným materiálnym a duchovným dobrám: vhodnému bývaniu, dôstojnej práci, výžive, skutočnej spravodlivosti, efektívnej bezpečnosti, zdravému a pokojnému prostrediu."

Na záver pápež František ubezpečil prítomného mexického prezidenta Enriqueho Peňu Nietu o konštruktívnom postoji Cirkvi: „Pri tomto úsilí môže mexická vláda počítať so spoluprácou Katolíckej cirkvi, ktorá sprevádzala život tohto národa a ktorá obnovuje svoje úsilie a svoju ochotu dať sa do služby vznešenej veci budovania civilizácie lásky. -bp-

Plné znenie príhovoru pápeža Františka

Pán prezident, členovia republikovej vlády, ctené authority, zástupcovia občianskej spoločnosti, bratia v biskupskej službe, páni a dámy!

Pán prezident, ďakujem vám za slová privítania, ktoré ste mi adresovali. Môcť kráčať po tejto mexickej zemi, ktorá má osobitné miesto v srdci celej Ameriky, je pre mňa dôvodom na radosť. A dnes prichádzam ako *misionár milosrdenstva a pokoja*, ale aj ako syn, ktorý si chce uctiť svoju matku, Guadalupskú Pannu Máriu a nechať na sebe spočinúť jej pohľad.

Snažím sa byť dobrým synom, nasledujúc kroky matky, a chcem si uctiť tento ľud, túto zem tak bohatú na kultúru, históriu a rôznorodosť. Vo vašej osobe, pán prezident, chcem pozdraviť a objasť mexický ľud v jeho mnohorakých výrazoch a v najrozličnejších situáciách v ktorých žije. Ďakujem, že ste ma dnes prijali vo vašej zemi.

Mexiko je veľkou krajinou. Je požehnané bohatým prírodným bohatstvom a obrovskou biodiverzitou na jej celom veľkom území. Jeho privilegovaná geografická poloha z neho robí križovatku Ameriky. Jej domorodé, kreolské a miešanecké kultúry mu dávajú jedinečnú identitu, ktorá ponúka kultúrne bohatstvo, ktoré nie je jednoduché nájsť a zvlášť zhodnotiť. Múdrosť predkov, ktorá sa odzrkadľuje v jeho multikultúrnosti, je skutočne jednou z jeho najväčších ľudských zdrojov. Je to identita, ktorá sa naučila

udržať si formu v rôznorodosti a bez pochyby vytvára bohaté dedičstvo, ktoré treba zhodnocovať, podporovať a starať sa oň.

Som toho názoru a odvážim sa to aj povedať, že dnešným hlavným bohatstvom Mexika je jeho mladá tvár. Viac ako polovicu obyvateľstva tvoria mladí ľudia. To umožňuje myslieť a plánovať budúcnosť, zajtrajšok. Toto dáva nádej a otvorenie sa budúcnosti. Ľud bohatý na mladých je ľuďom schopným obnovovať sa, premieňať sa. Je to výzva pozdvihnúť s nadšením pohľad do budúcnosti a zároveň je nám to pozitívnou výzvou pre prítomnosť. Táto realita nás nevyhnutne privádza k zamysleniu sa nad zodpovednosťou každého pri budovaní Mexika po akom túžime, Mexika, ktoré chceme odovzdať budúcim generáciám. Rovnako nás to vedie k vedomiu, že budúcnosť bohatá na nádej sa kuje v prítomnosti, ktorú tvoria spravodliví muži a ženy, čestní ľudia, schopní angažovať sa pre spoločné dobro, to „spoločné dobro“, ktoré v tomto 21. storočí nie je veľmi docenené. Skúsenosť nám ukazuje, že vždy, keď sa snažíme o cestu privilégií, alebo výhod pre niekoľkých na úkor dobra pre všetkých, skôr či neskôr sa sociálny život premieňa na pôdu úrodnú pre korupciu, obchodovanie s drogami, vylúčenie rôznych kultúr, násilie a dokonca pre obchodovanie s ľuďmi, únosy a smrť. To všetko spôsobuje utrpenie a brzdí rozvoj.

Mexický ľud posilnil svoju nádej s identitou, ktorú kovali v ťažkých a zložitých chvíľach jeho histórie svojimi veľkými svedectvami občania, ktorí pochopili, že na to, aby mohli prekonať situácie prameniace z uzavretia sa v individualizme, bola potrebná dohoda politických, sociálnych a obchodných inštitúcií, ako aj všetkých mužov a žien, zaangažovaných v hľadaní spoločného dobra a podporovaní dôstojnosti ľudskej osoby.

Kultúra predkov a ľudský kapitál otvorený nádeji, tak ako váš, musí byť zdrojom podnetov na objavenie nových foriem dialógu, rokovaní, mostov, ktoré nás budú schopné viesť na ceste úsilia o solidaritu. Je to úsilie v ktorom všetci, počínajúc tými, ktorí sa označujú za kresťanov, sa budú angažovať pri budovaní „autenticky ľudskej politiky“ (*Gaudium et spes*, 73) a spoločnosti, v ktorej sa nikto nebude cítiť obeťou kultúry odhadzovania.

Zodpovední za sociálny, kultúrny a politický život majú za úlohu pracovať na tom, aby ponúkli všetkým obyvateľom príležitosť byť dôstojnými protagonistami svojho osudu, v rodine a vo všetkých prostrediach, kde sa rozvíjajú spoločenské vzťahy a pomáhať im nachádzať efektívny prístup

k nevyhnutným materiálnym a duchovným dobrám: primeranému bývaniu, dôstojnej práci, výžive, ozajstnej spravodlivosti, fungujúcej bezpečnosti, zdravému a pokojnému prostrediu.

Toto nie je len otázka zákonov, ktoré si vyžadujú aktualizáciu a vylepšenia – vždy potrebné – ale je to otázka urgentného formovania osobnej zodpovednosti každého pri plnom rešpektovaní iných ako spoluzodpovedných pri spoločnej snahe podporovať rozvoj národa. Je to úloha, ktorá sa týka celého mexického ľudu v jeho rôznych kategóriách, ako súkromných, tak i verejných, kolektívnych aj individuálnych.

Pán prezident, ubezpečujem vás, že pri tomto úsilí môže mexická vláda počítať so spoluprácou Katolíckej cirkvi, ktorá sprevádzala život tohto národa a ktorá obnovuje svoje úsilie a svoju ochotu dať sa do služby vznešenej veci budovania civilizácie lásky.

Prichádzam na návštevu tejto veľkej a krásnej krajiny ako misionár a pútnik, ktorý túži spolu s vami obnoviť skúsenosť milosrdenstva ako nového horizontu možnosti, ktorá je nositeľkou spravodlivosti a pokoja.

Chcem sa postaviť pod pohľad Márie, Guadalupskej Panny, prosím ju, aby sa na mňa pozrela, aby nám na jej príhovor milosrdný Otec uštedril, že tieto dni a budúcnosť tejto zeme budú príležitosťou na stretnutie, spoločenstvo a pokoj.

Ďakujem veľmi pekne.

(Preklad: Ľudovít Malík)